

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України від 11.07.2019 № 975) www.economy.nayka.com.ua | № 8, 2020 | 27.08.2020 р.

DOI: [10.32702/2307-2105-2020.8.150](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.8.150)

УДК 338

*Т. О. Ніколайчук,
Магістр правознавства, аспірант,
Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАНУ
ORCID ID: 0000-0001-6268-7723*

DATENSCHUTZ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОГО ТА ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ

*T. Nikolaychuk
Master of law, Postgraduate student, Institute of Market Problems and Economic-Ecological Researches of the National Academy of Science of Ukraine*

DATENSCHUTZ AS STABILIZING'S TOOL THE SOCIO-ECOLOGICAL-ECONOMIC SITUATION IN UKRAINE

Розвиток природоохоронної галузі є одним з пріоритетних напрямів національного господарства, оскільки саме відношення суспільства до навколишнього природного середовища є індикатором еколого-соціальних перетворень. В той же час, персонал, який відповідає за охорону, збереження та відтворення природних екосистем знаходиться під постійним тиском, як з боку органів державної влади та і власне населенням. Представники служби державної охорони об'єктів природно-заповідного фонду України (далі-ПЗФ), так само, як і поліція, мають бути неупередженими під час здійснення своїх посадових обов'язків, що зумовлює ліквідацію всіх інструментів впливу, в тому числі так званого «інформаційного тиску». Однак, у зв'язку, з надмірною гаджетизацією усіх сфер суспільного життя та національної економіки, посадові особи служби державної охорони заповідних об'єктів часто не мають змоги повноцінно виконувати свої функціональні обов'язки через постійне спостереження з боку сторонніх осіб. Будь-які дії посадовців можуть бути спотворені внаслідок ситуаційної або умисної фото- та відео фіксації, що може призвести до негативних наслідків та стати інструментом провокації з боку сторонніх осіб.

We are moving towards a "Web of the world" in which mobile communications, social technologies and sensors are connecting people, the Internet and the physical world into one interconnected network. Personal data's protection of is an integral part of the economy in the whole world, but in Ukraine this form of human rights is staying at the initial stage of its development. Representatives of the NRF's State Protection Service, as well as the police, must be impartial of their duties, which leads to the elimination of all influence, including the so-called " information pressure ".

***Aim and tasks.** The aim of the article is represented the NRF's State Protection Service as an independent body, which can carry out their duties without outside influence. Our research is devoted to the problems of the information which is not, or is not intended to be, part of a 'filing system'.*

Research results. *Due to the excessive gadgetization of all the national economy's spheres, the NRF's State Protection Service are often unable to fully perform their duties due to constant outsiders' monitoring. So, any actions can be distorted by photo and video capture. These things can lead to negative socio-ecological consequences and become a tool of provocation by outsiders. The underlying regulatory, business and technological issues are highly complex, interdependent and ever changing.*

Conclusions. *The NRF's State Protection Service must have socio-information guarantees for full-fledged, impartial performance of their functional duties. Our Government should have mechanisms to protect against unauthorized outsiders' influence, including the public, which lobbies the political representatives' interests. Governments and regulators play a vital role in influencing the size and shape of the personal data ecosystem as well as the value created by it. As an essential requirement, the services would operate over a technical and legal infrastructure that is highly trusted. Maintaining confidence in the integrity, confidentiality, transparency and security of the entire system would require high levels of monitoring. Participants should identify best practices and engage with standards bodies, advocacy groups, think tanks and various consortia on the user-centric approaches required to scale the value of personal data.*

Ключові слова: *інформація; природно-заповідний фонд; персональні дані; служба державної охорони; соціально-економічне становище.*

Keywords: *information; nature reserve fund; personal data; state protection service; socio-economic situation.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Станом на сьогоднішній день дуже велика кількість інформації, персональних даних людей, громадських організацій, державних установ та інших юридичних осіб вільно переміщується мережею Інтернет та потрапляє до сторонніх осіб. В тому числі варто звернути увагу на інформацію природоохоронного, екологічного та природно-заповідного спрямування або дані, які прямо чи опосередковано пов'язані з такою інформацією. В мережі Інтернет можна знайти все більше особистих даних: адресні та банківські реквізити, дні народження, захоплення, фотографії з відпустки - все це та багато інших особистих даних можна відшукати в мережі передачі даних та на соціальних платформах. І там їх можна побачити набагато легше інших, ніж це було б можливо в повсякденному житті. Однак багато людей все ще дуже недбало ставляться до розголошення такої інформації. Зі зміною світового ЗМІ та технічної спрямованості повинні змінюватися не тільки закони, але й ретельне поводження з конфіденційними даними має продовжувати розвиватися. Станом на сьогоднішній день, неконтрольоване поводження з інформацією, безвідповідальне її відвантаження у соціальні мережі, платформи (Instagram, Facebook, Twitter) формує соціально-економічну напругу у суспільстві, сприяє агресивному відношенню між соціальними прошарками населення, необ'єктивному відношенню до органів державної влади та місцевого самоврядування, в тому числі державним установам природоохоронного характеру та установам природно-заповідного фонду України.

Аналіз останніх публікацій по проблемі. Право на інформацію, яке є фундаментальним правом особи та гарантується Конституцією України, а також Конвенцією про захист прав людини та основоположних свобод, складається з трьох частин: свобода думки і слова, вільне вираження поглядів і переконань, право на вільне отримання і поширення інформації. Встановлюється також виключний перелік обмежень перерахованих прав [1]. Отже, за Конституцією України право на доступ до інформації може бути обмежене виключно законом: - в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності і громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам; - для охорони здоров'я населення; - для захисту репутації або прав інших людей; - для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або - для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя [2].

Однак постає одразу два питання етично-соціального та економіко-правового характеру: чи сприяє така кількість неконтрольованої інформації раціональному еколого-суспільному та соціально-економічному розвитку соціуму, чи допомагає окремим людям і цілим народам розвиватися відповідно до їх культури, потреб, традицій та вірувань, або штучно нав'язує світо сприйняття, яке не притаманне тій чи іншій спільноті. «Нові медіа – потужний інструмент для освіти й культурного розвитку, для комерційної діяльності та участі в політичному житті, для міжкультурного діалогу та порозуміння.... Однак у цієї медалі є й другий бік. Засоби комунікації, які можна використати на добро осіб і спільнот, можуть стати також знаряддям експлуатації, маніпулювання, домінування та розбещування» [3; с. 40-48].

Основними питаннями щодо доступу до інформації та змістом обмеження права на доступ до інформації займалися такі науковці, як Головенко Р. [4], Захаров Є. [5], Золотар О. [6], Кушакова Н. [7], Котгожинська Т. [8], Марущак А. [9].

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми. Наразі доступ до інформації та її розповсюдження отримав майже неконтрольований та хаотичний характер, будь-яка особа має можливість викласти дані стосовно інших фізичних та юридичних осіб, які можуть мати службову, комерційну таємницю або персональні дані, що прямо або опосередковано порушує їх права та свободи. В мережі Інтернет можна побачити діяльність правоохоронних органів, представників органів державної влади та місцевого самоврядування без будь-яких обмежень, що сприяє спотворенню даних, заважає повноцінному веденню господарської діяльності, здійсненню провладних повноважень, формуванню належної стратегії екологоорієнтованого економіко-соціального характеру. Вважаємо, що наразі, необхідний ряд обмежень в частині розповсюдження інформації, який прямо або опосередковано стосується функцій держави, місцевого самоврядування, ведення господарської діяльності.

Формування цілей дослідження. В даній роботі на основі теоретико-методологічних засад розвитку економіко-екологічних відносин у екологічній, природоохоронній та заповідній царинах національної економіки пропонується розглянути питання обмежень в частині розповсюдження інформації яка може містити службову, комерційну, господарську таємницю та данні сторонніх осіб. Інформація, як інструмент еколого-соціальних та економіко-екологічних перетворень може мати як позитивний вплив на розвиток суспільства, так і виступати фактором негативізації держави в очах громадськості. Посадові особи служби державної охорони, як представники природоохоронних органів повинні мати низку гарантій інформаційного характеру для неупередженого та законного здійснення своєї діяльності; бути звільнені від впливу, тиску, дій маніпуляційного або провокаційного характеру з боку фінансово-політичних угруповань, шляхом недобросовісної фото або відео фіксації їх службової діяльності; умисного монтажу або спотворення таких даних.

Виклад основного матеріалу. Правове регулювання обмеження доступу до інформації в незалежній Україні хоча й не є досконалим, проте залишається під постійною увагою як громадянського суспільства, так і держави. Про це свідчать численні наукові дослідження, підвищена увага інститутів громадянського суспільства, а також (що є особливо обнадійливим), зміни у чинному законодавстві і прийняття нових необхідних законів в інформаційній сфері. Зокрема, безперечним досягненням демократичного суспільства в Україні і кроком на шляху розбудови правової держави стало набуття чинності законами України «Про захист персональних даних» [10] та «Про доступ до публічної інформації» [11]. Водночас норми цих законів остаточно не усунули суперечності між захистом приватних даних та правом на свободу інформації. І це призводить до необхідності віднайти баланс із метою недопущення конфлікту між двома рівними правами людини.

Станом на сьогоднішній день, будь-яка особа може зняти на відео іншу фізичну особу, представника органів державної влади, місцевого самоврядування, співробітників юридичних осіб незалежно від форми власності та викласти їх до всесвітньої мережі або на соціальні платформи. Крім того автор відео має право його повністю або частково відредагувати за власним бажанням та сформував певний коментар чи опис, а з часом навіть недостовірний контент. Як правило відповідний коментар чи опис до відео має негативний акцент, провокує на агресивні висловлювання читачів такої особи, та в цілому формує несприятливе відношення. Чинне законодавство України не регулює діяльність такої економіко-соціальної сфери, як «блогерство», однак чимало осіб, які презентують себе як «еко-блогери», «блогери-природоохоронці», «блогери-захисники» формують негативне еколого-суспільне відношення, як до представників природоохоронних органів так і до представників природоохоронних організацій, чи суб'єктів підприємництва, які здійснюють господарську діяльність на заповідних, природоохоронних територіях, або інших об'єктах зі спеціальним статусом. Окремою категорією осіб, є «еко-активісти» та «еко-журналісти», «еко-фрілансери», «журналісти-фрілансери», які лобіюють інтереси певної провладної або опозиційної спільноти, фінансово-політичних угруповань, працюють поза штатом засобів масової інформації (подекуди без укладення трудової угоди або договору підряду) та умисно спотворюють факти, які висвітлюють діяльність природоохоронних органів, їх представників та інших причетних установ та юридичних осіб. Враховуючи вищевикладене відсутність належних обмежень в частині розповсюдження інформації стовно інших фізичних та юридичних осіб формує низку проблем еколого-економічного та еколого-соціального характеру:

- діяльність представників органів державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних та природоохоронних органів не повинна неконтрольовано потрапляти до всесвітньої мережі Інтернет, в тому числі соціально-розважальних платформ Instagram, Facebook, Twitter тощо оскільки може містити дані та інформацію службового характеру та державну таємницю;

- відсутність правового регулювання в частині зміни відео, фотоматеріалів без будь-яких посилань та опису змін створює державно-соціальну напруженість у суспільстві, формує негативний образ природоохоронних, правоохоронних органів, органів державної влади та місцевого самоврядування, тим самим знижуючи авторитет самої держави перед соціумом;

- «еко-блогери», «еко-фрілансери» та інші аналогічні «медійні особистості» знаходяться поза зоною нормативно-адміністративного та нормативно-фінансового регулювання, тобто відповідні особи мають повне право знімати будь-які відеоматеріали, змінювати та формувати їх за власним бажанням та презентувати

суспільству відповідно до їх вподобань або кінцевої мети, що може сприяти формуванню нетерпимості або агресії у суспільстві;

- відеоматеріали та фотоматеріали, які у несприятливому вигляді презентують діяльність провладних органів, в тому числі природоохоронних є тригерами для суспільства в частині порушення норм законодавства (в т.ч. природоохоронного, заповідного), оскільки знижують повагу до самої держави та її представників, здійснюють функцію десакралізації влади;

- чимало так званих «медійних осіб» не мають належної освіти в частині сфери національного господарства, яку вони намагаються коментувати, тому свідомо або неумисно вводять в оману частину населення, яка стежить за їх діяльністю;

- розповсюдження інформації та даних щодо господарської діяльності юридичних осіб всіх форм власності неухильно призводить до порушення їх ділової репутації, ділової репутації їх персоналу та розповсюдження стороннім особам комерційної таємниці;

- неконтрольована реклама та рекламна діяльність від «медійних осіб» та блогерів, яка порушує правила доброчесності негативно впливає на господарську діяльність інших підприємців аналогічної сфери послуг або продажу товарів;

- неякісний інформаційний контент негативним чином впливає на формування громадянської позиції та еколого-суспільної поведінки таких прошарків населення як підлітки, діти, люди з низьким рівнем освіти та соціальної інтеграції;

- розповсюдження інформації та даних стосовно третіх осіб, особливо посадових осіб та суспільно активних особистостей, яка безпосередньо не стосується широкого суспільного кола, є порушенням прав таких людей та формує феномен «humanless person» (переклад з англ. мови – особистість без людських якостей; тобто посадовець розглядається виключно як особа, яка не має власних потреб/родини, прав та свобод, тому її можна обмежувати без інструментів притягнення до юридичної відповідальності);

- надмірна медійність усіх сфер діяльності в Україні призвела до безконтрольного «злиття» будь-якої інформації у мережу Інтернет та надмірного суспільного тиску під формальним гаслом свободи слова (тобто будь-яка людина намагається надати до соціальних мереж або інших он-лайн платформ будь-яку інформацію маючи на меті кінцеву мету отримання прибутку, однак не враховуючи еколого-соціальні та економіко-адміністративні наслідки таких дій).

Економіко - політичне та соціальне життя України спрямоване на зближення з країнами Європейського Союзу, в тому числі адаптація законодавства України до законодавства ЄС, тобто процес приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність з *acquis communautaire* [12]. Однак у країнах ЄС набули чинності низка положень стосовно обробки, збереження та розповсюдження персональних даних фізичних осіб DSGVO від 25.05.2018 року [13]. Відповідні законодавчі положення містять низку обмежень в частині здійснення операцій або серії операцій, що проводяться з або без допомоги автоматизованих процесів у зв'язку з персональними даними, такими як збір, збір, організація, організація, зберігання, адаптація або модифікація, читання, запити, використання, розголошення шляхом передачі, розповсюдження чи будь-якої іншої форми надання, порівняння або зв'язування, обмеження, видалення або знищення [14].

Аналізуючи норми відповідних законодавчих положень варто виділити основні:

1. будь-яка обробка персональних даних („personenbezogene Daten“) повинна мати правове підґрунтя, мету, мати прозорий характер та спрямована на захист від несанкціонованого втручання, зміни та втрати;

2. формування механізмів:

2.2. "Обмеження обробки" („Verarbeitung“), що означає маркування („Einschränkung der Verarbeitung“) збережених персональних даних з метою обмеження їх подальшої обробки;

2.3. "Профільовання" („Profiling“), що передбачає будь-який тип автоматизованої обробки персональних даних, який полягає в тому, що ці персональні дані використовуються для оцінки певних особистих аспектів, що стосуються фізичної особи, зокрема аспектів, що стосуються результатів роботи, економічної ситуації, здоров'я, особистого персоналу. Доцільно аналізувати або прогнозувати уподобання, інтереси, надійність, поведінку, місцезнаходження чи зміну місця розташування цієї фізичної особи;

2.4. "Псевдонімізація" („Pseudonymisierung“), що означає обробку персональних даних таким чином, що персональні дані вже не можуть бути віднесені до конкретного суб'єкта даних без використання додаткової інформації за умови, що ця додаткова інформація зберігається окремо і підлягає технічним та організаційним заходам, що забезпечують, щоб персональні дані не присвоюються ідентифікованій або ідентифікованій фізичній особі;

3. Наявність так званої "Файлової системи" („Dateisystem“), що означає будь-який структурований збір персональних даних, який є доступним за певними критеріями, незалежно від того, керується цим збором централізовано, децентралізовано чи відповідно до функціональних чи географічних аспектів;

4. Формування інструменту "Контролер" („Verantwortlicher“), який передбачає фізичну чи юридичну особу, орган державної влади, агентство чи інший орган, який самостійно або разом з іншими приймає рішення про цілі та засоби обробки персональних даних; якщо цілі та способи цієї обробки визначені законодавством ЄС чи законодавством держав-членів [14];

5. Створення дієвого інструменту "відповідного та аргументованого протиставлення" („maßgeblicher und begründeter Einspruch“), що означає заперечення проти порушення обробки, збору, розповсюдження персональних даних, врахування ризиків під час здійснення таких операцій. Враховуючи вищевикладене ми

можемо дійти висновку, що хаотичне та безцільне створення відео та фото контенту є прямим порушенням таких норм; наприклад «викладення» відео щодо роботи посадової особи служби державної охорони об'єкту природно-заповідного фонду є прямим порушенням його прав, як фізичної особи та положень законодавства.

З метою упорядкування операцій, що проводяться з або без допомоги автоматизованих процесів у зв'язку з персональними даними, такими як збір, організація, організація, зберігання, адаптація або модифікація, читання, запити, використання, розголошення шляхом передачі, розповсюдження чи будь-якої іншої форми надання, порівняння або зв'язування, обмеження, видалення або знищення необхідно чітко визначення кола причетних суб'єктів (Таблиця 1).

Таблиця 1.

Суб'єктна структура механізму обробки, розповсюдження персональних даних

"Обробник"	фізична чи юридична особа, державний орган, агентство чи інший орган, який обробляє персональні дані від імені відповідальної особи
"Одержувач"	фізична чи юридична особа, державний орган, агентство чи інший орган, якому розкриваються персональні дані, незалежно від того, чи є третьою особою чи ні. Однак існує перелік органів державної влади та правоохоронних органів, які можуть отримувати персональні дані в контексті конкретного дозволу на розслідування відповідно до законодавства Союзу чи закону країн-членів. Так органи не вважаються одержувачами, обробка цих даних вищезазначеними органами здійснюється відповідно до діючих регламентів захисту даних відповідно до цілей обробки
"Третя сторона"	фізична чи юридична особа, державний орган, агентство чи інший орган, крім суб'єкта даних, контролера, обробника та осіб, уповноважених обробляти персональні дані, під безпосередню відповідальність контролера чи обробника
"Представник"	означає фізичну чи юридичну особу, яка має повноваження представляти контролера або обробника стосовно зобов'язань, покладених на них згідно з DSGVO від 25.05.2018 року [13];
"Компанія"	означає фізичну або юридичну особу, яка здійснює господарську діяльність незалежно від форми власності, включаючи товариства або асоціації, які регулярно здійснюють господарську діяльність;
"Наглядний орган"	означає незалежний урядовий орган, створений державою-членом відповідно до вимог DSGVO від 25.05.2018 року [13]
"Зацікавлений наглядовий орган"	означає орган нагляду, який впливає на обробку персональних даних, здійснює контроль дотримання правових норм з боку усіх зацікавлених суб'єктів

(розроблено автором на підставі [13],[14])

Відповідно до законодавства Європейського Союзу важливим критерієм є поділ на обробку персональних даних, яка здійснюється органами державної влади та їх законними представниками, та приватними фізичними та юридичними особами. Саме приватні фізичні та юридичні особи фактично не мають підстав для обробки персональних даних, крім прямо передбачених нормативними актами країн-членів ЄС [15]. Крім того такі жорсткі обмеження нормативно – адміністративного характеру сприяють повноцінному захисту авторських та суміжних прав людей на території Європейського Союзу. Станом на сьогоднішній день, заборонено безкоштовно завантажувати будь-які відеоролики, кліпи, музичні файли, фотографії, книги, програмне забезпечення, тощо, які можуть містити авторські винаходи, творіння інших осіб [16]. Відповідні інструменти захисту авторських та суміжних з ними прав сприятимуть розвитку належного рівня еколого-економічних відносин у сфері природно-заповідного фонду, наприклад: фахівець природно-заповідного фонду може розробити авторську екскурсію по заповідній території, з унікальними історико-біологічними фактами, або презентаціями. Усі авторські права на відповідний екскурсійний та презентаційний матеріал належатимуть або власне автору або адміністрації установі ПЗФ, за кожне використання або завантаження таких даних установа ПЗФ або автор отримуватимуть кошти, які будуть спрямовуватись на розвиток екскурсійної, оздоровчої, еколого-освітньої або рекреаційної діяльності.

Обмеження відео - та фотофіксації представників природоохоронних органів, які діють у країнах ЄС, сприятимуть зменшенню рівня негативного відношення суспільства до правоохоронних органів в цілому, але й також захищатимуть представників правоохоронних органів, як окремих індивідів. Публічні фотографії представників правоохоронних органів можливі тільки без можливості ідентифікації конкретної особи, зокрема за форменими або іншими відзнаками [17].

Вважаємо, що в Україні обмеження адміністративного, організаційно-нормативного характеру в частині фото- та відеофіксації представників правоохоронних органів, в тому числі природоохоронних органів, з боку приватних осіб, сприяло б стабілізації соціально-економічним настроям, а саме:

- знизився рівень умисного або випадкового «ситуаційного» викривлення фактів, які пов'язані з діяльністю поліції, служби державної охорони установ ПЗФ в частині боротьби з порушенням норм природоохоронного законодавства;

- збір та обробка статистичних даних базувалась виключно на достовірних джерелах інформації, що суттєво обмежувало інсайдерський та пролобістські впливи на владу;

- підвищився рівень позитивного сприйняття правоохоронних та природоохоронних органів, що зумовило розширення інструментів позадержавної підтримки фінансового та еколого-економічного рівня;

- засоби взаємодії державного та громадського секторів в частині боротьби з природоохоронним законодавством набули нових рівнів;

- представники правоохоронних та природоохоронних органів будуть сприйматися суспільством не як знеособлені створіння, які повинні забезпечувати певний рівень стабільності населення, а як окремі індивіди, права яких мають таких поважатись та дотримуватись суспільством;

- велика кількість заходів пов'язаних з боротьбою порушень екологічного, природоохоронного законодавства уникали б умисного розповсюдження, з метою підтримки або дестабілізації тих чи інших інтересів провладних політичних сил;

- пришвидшення етапу руйнації застарілих шаблонів щодо механізмів діяльності природоохоронних та правоохоронних органів, сформованих українським суспільством з 90-х початку 2000-х років;

- зменшення випадків журналістської недобросовісності, як інструменту отримання фінансової та корпоративно-економічної винагороди;

- формування нетерпимості та відсутності толерантності з боку суспільства до порушників природоохоронного, екологічного законодавства, як «героїв, які протистоять репресивній та каральній машині», романтизації маргинально-суспільної поведінки;

- розвиток громадянського суспільства, як соціуму нетерпимого до будь-яких проявів маргінальної поведінки, в тому числі знеособлено-латентного характеру (тобто підтримка порушників природоохоронного законодавства шляхом переглядів, позитивних коментарів, лайків на соціальних платформах);

- створення «інституту захисту персонального образу» [18] представників правоохоронних та природоохоронних органів, як окремих особистостей, які є поза політикою, повинні виконувати суспільно-непопулярні рішення з метою забезпечення громадського порядку, та не несуть відповідальність за політичні рішення провладної верхівки;

- створення інструментів обмеження з боку політичних та фінансово-політичних угруповань в частині маніпуляцій, провокацій та тиску на представників правоохоронних та природоохоронних органів, шляхом здійснення недобросовісної відео - або фотофіксації;

- заборона монтажу та компіляції відео- та фотофайлів, які містять інформацію щодо роботи представників правоохоронних та природоохоронних органів, що може умисно дискредитувати або ввести в оману суспільство, містити недостовірні статистичні або інші дані, які не є загальнодоступною інформацією;

- створення дієвих інструментів захисту авторських та суміжних прав, як громадян України, так і юридичних осіб, яким вони належать. Створення інституту авторських природоохоронних прав, що дозволить установам ПЗФ України в правовому полі захищати інтереси як власне адміністрації, так і персоналу;

- заборона створення «вірусного» контенту, метою якого є умисне спотворення діяльності правоохоронних та природоохоронних органів; даних, що містять службову інформацію; здійснення тиску на відповідні органи; зниження рівня довіри та співпраці між державою та приватними природоохоронними інститутами;

- заборона інформаційно - суспільної ескалації проблем та конфліктів природоохоронного, еколого-економічного характеру, що сприятиме негативізації настроїв у регіонах розташування «еко-проблем».

Висновки. Нові технології повсякчас сприяють розвитку та трансформації економіко-суспільних процесів, тому сучасне громадянське суспільство має перш за все бути інформаційно – безпечним, як для кожної особистості, так і для соціуму в цілому. Розвиток нових інформаційно-комунікаційних інструментів, має не тільки чимало позитивних сторін, але й також формує низку деструктивних інструментів. З метою дотримання еколого-економічного благополуччя в Україні та формування якісних інструментів захисту персональних даних громадян, доцільно сформувати низку обмежень в частині збирання, збереження, розповсюдження персональних даних громадянами, які не є представниками органів державної влади, природоохоронних органів, та не віднесено до категорії журналістів. Здійснення фото та відео фіксації представників правоохоронних, в тому числі природоохоронних органів під час здійснення їх службових обов'язків потребує низки обмежень та застережень нормативно-адміністративного характеру.

Посадові особи служби державної охорони установ природно-заповідного фонду повинні мати гарантії інформаційно-суспільного та інформаційно-екологічного характеру для повноцінного, неупередженого здійснення своїх функціональних обов'язків; мати механізми захисту від несанкціонованого впливу сторонніх осіб, в тому числі громадськості, яка лобіює інтереси політичних представників та недобросовісних громадян, що можуть мати намір здійснення провокацій еколого-економічного характеру.

Позитивний досвід країн-членів Європейського Союзу в частині законодавчих ініціатив, які обмежують фото- та відеофіксацію представників правоохоронних органів [19] про підвищення довіри до відповідних органів; ріст інструментів співпраці соціуму та органів державної влади; зниження рівня інформаційно-суспільного маніпулювання на екологічних, економіко-екологічних проблемах держави; мінімізація політичного тиску та лобіювання з боку різних фінансово-політичних угруповань.

Список літератури.

1. Котюжинська, Т. Право на інформацію – зміни необхідні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [//www.justinian.com.ua/article.php?id=3308](http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3308)
2. Конституція України [Текст] : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254 к/96-ВР // Відом. Верхов. Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 34.
3. Папська рада у справах соціальної комунікації. «Aetatis novae» («За нової доби»): Душпастирська інструкція про соціальну комунікацію до 20-ї річниці «Communio et progressio» (22 лютого 1992 року) // Найголовніші документи Католицької Церкви про пресу, радіо, телебачення, інтернет та інші медіа.-2004.-440с. - [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://irs.ucu.edu.ua/wp-content/uploads/2010/08/communicat.pdf>
4. Головенко, Р. Доступ до інформації: до і після законодавчих змін. [Електронний ресурс] / Р. Головенко. – Режим доступу : www.imi.org.ua/en/node/31992
5. Захаров, С. Доступ до інформації в Україні [Текст] / С. Захаров // Свобода інформації та право на приватність в Україні ; Харківська правозахисна група. – Х. : Фоліо, 2004. – 95 с.
6. Золотар, О. Свобода інформації в контексті концепції природного права [Текст] / О. Золотар // Правова інформатика. – 2011. – № 1(29). – С. 12–15.
7. Котюжинська, Т. Право на інформацію – зміни необхідні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [//www.justinian.com.ua/article.php?id=3308](http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3308).
8. Кушакова, Н. Конституційне право на інформацію: правомірні та неправомірні обмеження / Н. Кушакова // Вісн. Конституц. Суду України. – 2002. – № 3. – С. 66–70.
9. Марушак, А. І. Інформаційне право: доступ до інформації [Текст] : навч. посіб. / А. І. Марушак. – К. : КНТ, 2007. – 532 с.
10. Закон України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 № 2297-VI// Відомості Верховної Ради України (ВВР).- 2010.- № 34.- ст. 481- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17>
11. Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI// 2011.- № 32.- ст. 314- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>
12. Закон України „Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу" від 18 березня 2004 р. № 1629//Відомості Верховної Ради України .- 2004.- № 29 - ст.367- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>
13. Datenschutz im Internetzeitalter: Privatsphäre & globale Vernetzung im Konflikt 07.02.2020 - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.datenschutz.org>
14. Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO). Der Verordnung (EU) 2016/679 (Datenschutz-Grundverordnung) 23.05.2018.- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dsgvo-gesetz.de>
15. Fundiertes Rechtswissen, für Laien verständlich aufbereitet - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.e-recht24.de/mitglieder/>
16. Sicherheit und höchste Standards von Anfang an. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу:https://www.gmx.net/mail/sicherheit/sicherheitsstandard/#.pc_page.datenschutz.index.teaser_1.sicherheit_gmx-schuetzt
17. Fotografierverbot. Vorsicht beim Fotografieren von Polizisten - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rechtambild.de/2013/04/vorsicht-beim-fotografieren-von-polizisten/>
18. Von rechtsanwalt Hoesmann, Keine Fotos von Polizisten- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hoesmann.eu/keine-fotos-von-polizisten/>
19. Fotorecht. Das “berechtigte Interesse” im Sinne des § 23 Abs. 2 KUG.- [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://www.rechtambild.de/2010/04/das-berechtigte-interesse-im-sinne-des-%23-abs-2-kug/#comment-91438>

References.

1. Kotyuzhynska, T. (2018), “The right to information - changes are needed”, available at: [//www.justinian.com.ua/article.php?id=3308](http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3308) (Accessed 28 June 2020).
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/anot/en/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (Accessed 28 June 2020).
3. Pontifical Council for Social Communication (1992), “«Aetatis novae» ("In the New Age"): Pastoral Instruction on Social Communication to the 20th Anniversary of the "Communio et Progressio”, available at: <http://irs.ucu.edu.ua/wp-content/uploads/2010/08/communicat.pdf> (Accessed 28 June 2020).
4. Golovenko, R. (2002), “Access to information: before and after legislative changes”, available at: www.imi.org.ua/en/node/31992 (Accessed 28 June 2020).
5. Zaxarov, Ye. (2004), “Access to information in Ukraine”, Svoboda informatsiyi ta pravo na pryvatnist' v Ukrayini [Freedom of information and the right to privacy in Ukraine], Folio, Pharkiv, Ukraine
6. Zolotar, O. (2011), “Freedom of information in the context of the concept of natural law”, *Pravova informatyka*, Vol. 1(29), pp. 12–15.
7. Kotyuzhynska, T. (2005), “The right to information - changes are needed”, available at: www.justinian.com.ua/article.php?id=3308 (Accessed 28 June 2020).
8. Kushakova, N. (2002), “The Constitutional right to information: legal and illegal restrictions”, *The Bulletin of Ukraine's Constitution Court*, Vol. 3, pp. 66–70.

9. Marushhak, A. (2007). *Informacijne pravo: dostup do informaciji* [The information law: access to information], KNT, Kyiv, Ukraine.
10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine "On Personal Data Protection", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17>(Accessed 28 June 2020).
11. The Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law of Ukraine "On Access to Public Information", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> (Accessed 28 June 2020).
12. The Verkhovna Rada of Ukraine (2004), The Law of Ukraine "On the National Program of Adaptation of the Legislation of Ukraine to the Legislation of the European Union", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-15> (Accessed 28 June 2020).
13. Datenschutz im Internetzeitalter: Privatsphäre & globale Vernetzung im Konflikt (2020), available at: <https://www.datenschutz.org> (Accessed 28 June 2020).
14. Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO) (2018), "Der Verordnung (EU) 2016/679 (Datenschutz-Grundverordnung)", available at: <https://dsgvo-gesetz.de> (Accessed 28 June 2020).
15. eRecht24 (2019), "Fundiertes Rechtswissen, für Laien verständlich aufbereitet", available at: <https://www.e-recht24.de/mitglieder/> (Accessed 28 June 2020).
16. GMX (2019), "Sicherheit und höchste Standards von Anfang an", available at: https://www.gmx.net/mail/sicherheit/sicherheitsstandard/#.pc_page.datenschutz.index.teaser_1.sicherheit_gmx-schuetzt (Accessed 28 June 2020).
17. Recht am Bild GbR (2013), "Fotografierverbot. Vorsicht beim Fotografieren von Polizisten", available at: <https://www.rechtambild.de/2013/04/vorsicht-beim-fotografieren-von-polizisten/> (Accessed 7 June 2020).
18. Von rechtsanwalt Hoesmann (2019), "Keine Fotos von Polizisten", available at: <https://hoesmann.eu/keine-fotos-von-polizisten/> (Accessed 28 June 2020).
19. Fotorecht (2018), "Das "berechtigte Interesse" im Sinne des § 23 Abs. 2 KUG", available at: <https://www.rechtambild.de/2010/04/das-berechtigte-interesse-im-sinne-des-§-23-abs-2-kug/#comment-91438> (Accessed 28 June 2020).

Стаття надійшла до редакції 13.08.2020 р.